

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računna se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-viste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državnozborna volitev na Dolenjskem.

Včeraj so volilci dolenjskih mest in trgov namesto gospoda Šukljeja, ki se je prikoalicijoniral do dvornosvetniškega dostojanstva, izvolili svojim drž. poslancem ribniškega sodnika in dež. poslanca g. Fr. Višnikarja.

Zasebna poročila nam javljajo, da je bil volilski boj ponekod prav hud, vender pa, v kolikor moremo že sedaj soditi, ne tako, kakor za časa prve volitve gospoda Šukljeja in vender je zmagal gosp. Višnikar s tako večino, kakršne se niso nadejali niti najboljši njegovi prijatelji.

Za gospoda Višnikarja je glasovalo 395 volilcev, dočim je gospod prof. Zupan dobil samo 193 glasov, tretji kandidat pa, grof Margheri, je dan pred volitvijo uvidel, da nima kar nič upanja in je zategadelj umaknil svojo kandidaturo, vsled česar je zanj glasovalo le trinajst volilcev.

Višnikar je torej sijajno zmagal in, kar je zanj, ki hoče biti naroden poslanec, velike važnosti, zmagal je z lepo večino glasov, tudi če se odbi-jejo glasovi, katere je dobil — pogojno ali brez-pogojno — v nemškem Kočevju.

Hudo pa bi se motil, kdor bi iz te zmage gospoda Višnikarja hotel dokazovati, da je koalicijska ideja se na Dolenjskem tako trdno ukoreninila, da je bil voljen širšim slojem našega naroda maloznani kandidat Višnikar proti splošno znanemu gosp. prof. Zupanu.

Koalicijska ideja ni pri tej volitvi kar nič uplivala, tem manj, ker se je jeden kandidatov izrekel zanj direktno, drugi pa indirektno. Uplivali so na volitev vsi drugi razlogi.

V prvi vrsti dvorni svetnik Šuklje. Mož si je pridobil na Dolenjskem precej ugleda, zlasti z dolenjsko železnico. Gospod Šuklje ima po dolenjskih mestih mnogo privržencev in te je pognal v boj za svojega kandidata gospoda Višnikarja ter za tega šel tudi sam v ogenj.

Ta gorečnost gospoda Šukljeja za svojega varovanca ne izvira zgolj iz prijateljstva ali iz principijelnih in stvarnih razlogov. Gospod dvorni svetnik bil je osebno vezan, spraviti na svoje mesto v državni zbor moža, ki bo deloval, kakor bo on namigoval oziroma kakor bo želela vlada; njegov

osebni ugled osebni upliv, pri vladi kot slovenski vodja, za katerega velja pri ministerstvu in zlasti pri grofu Hohenwartu, je zahteval, da zagotovi svoj mandat koaliciji. To je napotilo gospoda Šukljeja, da se je z vso unemo potegoval za g. Višnikarja. Agitoval je zanj z vso njemu lastno energijo in najboljše orodje mu je bila šele na pol zagotovljena belokranjska železnica. Če ne volite Višnikarja, pa ne bo belokranjske železnice, vodovoda — s tem je udušil vsak upor, zavrnil vsak ugovor in da je res tako, kaže razmerje glasov v belokranjskih mestih.

Gospodu Višnikarju je nadalje koristilo njegovo osebno, iz ljudomilega njegovega značaja izvirajoče znanstvo z volilci zlasti v Ribnici, nekoliko četudi prav rahlo je pomagala slavna vlada, največ pa njegov protikandidat prof. Zupan.

Gosp. prof. Zupan je stopil v volilni boj s programom, ki je vse prej kakor jasen in določen in s tem je marsikakega volilca pregnal v Višnikarjev tabor. Prva točka v tem programu je bila verska šola, torej stvar, katera sedaj nikakor ni aktualna in za katero — naj se reče karkoli — se naše mestjanstvo nikakor ne more ogreti in se še dolgo ne bo. Mestjan pozna dobro vrednost moderne šole in neče o verski šoli, o kateri misli, da bi bila nekako taka, kakor sedanja „šola za silo“, nič vedeti.

Že to je marsikoga oplašilo, še bolj pa oskodenost Zupanovega programa glede gospodarskih vprašanj. In gospodarska vprašanja igrajo na Dolenjskem veliko ulogo. To vidimo zlasti pri gospodu Pfeiflju. Mož igra vedno samo na gospodarsko struno in dasi je njegova nacijsionalnoekonomična sposobnost zelo skromna, mu volilci vender zaupajo in mu prizanašajo njegove politične skoke. Glede gospodarskih vprašanj se je g. Zupan izrazil prav kratko tako, da dolenjski volilci z njegovim programom niso mogli biti zadovoljni, tem manj, ker je njegov protikandidat g. Višnikar na dolgo in široko razkladal, da bo vse svoje sile posvečeval gospodarskim interesom okraja in ker je za njim stal ter nekako zanj jamčil „stvarnik dolenjskih železnic“.

Pa še nekaj je uplivalo, da volilci niso prav zaupali g. Zupanu: to, da so zanj agitovali najstrastnejši tisti okajeni poštenjaki, kateri prisegajo na „Slovenca“ in ki po mestih vsled svoje nadu-

tosti in nezadostne socialne omike nikakor niso priljubljeni, dočim so starejši duhovniki — kakor je „Slovenec“ namignil vsled upliva kanonika Kluna — ostali rezervirani in se le malokje vtikali v volilno borbo. To je marsikaterega volilca spravilo na misel, da je prof. Zupan kandidat „Slovenčeve“ stranke in da razsodni ljudje kandidatov te stranke ne marajo — kdo bi se temu čudil?

Razmere na Dolenjskem poznavajoči narodni krogi so bili že vnaprej uverjeni o Višnikarjevi zmagi, vedoč, da odločajo v tem volilnem okraju zgolj lokalni, partikularistični oziri. Ta slutnja se je obistnila. Da slovenska narodna stranka tega pojava starokopitnega in nezdravega partikularizma ni in ne more biti vesela, je pač po sebi umevno. Partikularizem je nevaren in škodljiv povsod, zlasti pa pri nas Slovencih in da cvete na Dolenjskem še tako bujno, je dokaz, da čaka narodne stranke ondu še mnogo dela.

V Ljubljani, 26. februarja.

Celjska gimnazija in nemški konservativci. Glasilo štajarskih konservativnih poslancev oporeka, da bi bil Hohenwartov klub se jednoglasno izrekel za osnovo slovenske gimnazije v Celju. Pač pa je Karlon v Hohenwartovem klubu zahteval, da se naj na spodnještajarskem uredé srednje šole tako, da bodo učenci po osemletnem njih obiskovanju večši obeh deželnih jezikov in da naj vlada poizveduje in preiskuje, kako bi se to dalo doseči. Iz vsega modrovanja štajarskega konservativnega lista je le to jasno, da žele, da se vprašanje o dvojezični gimnaziji zavleče in da nikakor posebno odločno ne podpirajo Slovencev.

Slovenski in nemški liberalci. Včerajšnji „Slovenec“ je priobčil članek „Liberalci in celjska gimnazija.“ V tem članku pravi v začetku: „Večkrat smo že imeli priložnost slišati in brati, da se sedanji liberalci nikakor ne morejo primerjati z nekdanjimi in vzlasti v opravičevanje koalicije se je večkrat poudarjalo, da se da z današnjimi liberalci vse doseči. Mi smo bili vedno družega mnenja.“ Potem se pa sklicuje na sklep nemških liberalcev v dokaz, da je imel prav. Ko je „Slovenec“ to pisal, je pač računal na slabi spomin svojih čitateljev. Na Slovenskem je v resnici bil „Slovenec“,

Listek.

Kolobocije Hej-vaj-hejske alias „Sokolova“ maskarada.

Tradicionalna maskarada našega vedno mladega in čilega „Sokola“ se je vršila — če Bog da — letošnje pustno nedeljo zadnjikrat na „tuji zemlji“. Namenjena od nekdanj za pustni torek kot sijajni zaključek narodnih veselí, povzpela se je pa navzlic raznim neugodnostim do vredne vrstnice prejšnjim maskaradam; a gotovo jo smemo imenovati najoriginalnejšo izmed vseh.

„Komarjevi čestilci“ od lanske maskarade preselili so se letos v Kitaj. Da se jih je nekaj potoma pogubilo, ni čuda, če pomislimo na oddaljo od Šiške do Kitaja. V Hej-vaj-heji, kjer so prefri-gani Japonci prouzročili mej Kitajci grozovite kolobocije, vršila se je torej letos naša maskarada, a skorej bolje rečeno pristni kitajski ples.

Hej-vaj-hej je pristno kitajsko mesto, kakor vsa druga mesta v Kitaji. V mirnih časih ima toliko prebivalcev, večinoma pristnih „Kinezarjev“, da vse mrgoli. Sedaj jih je toliko manj, kolikor so

jih Japonci že pobili. Pogrešajo se posebno razni dostojanstveniki, katere v Kitaji zovejo „mandarine“, kar pomenja menda to, kar pravimo pri nas mandatar. Ta gospoda se je, kakor se mej ljudstvom na tistem govori, sama ali pa mej seboj — to se ne ve natanko — poklala! Tako klanje se imenuje na Kitajskem „Harikiri“. Teh pa se nikakor ne pogreša, kajti v Kitaju se ne manjka „mandarinčkov“, ki se ravno tako vedejo, kakor pravi mandarini. Nakičeni niso le s pavovimi peresi, marveč celo z rumenim jopičem, ki je znak najvišje mogočnosti v Kitaju, in je prav podoben nočnemu jopiču naših dam. Toliko torej o deželi in o ljudstvu samem.

Ples se je vršil, kakor o sebi umevno, v največjih prostorih, kar jih je dobiti bilo v Hej-vaj-heju. Poslopje ima slavno zgodovino, v pritličji kuhajo sedaj kitajsko juho, a v nekdanjih časih jelo in pilo se je tam iz zlatih posod. To pa je bilo seveda pred uravnavo valute v — Kitaji. Obdano je poslopje krog in krog z znanim „kitajskim zidom“, menda zato, da imajo Japonci kaj naskakovati. To o unanosti in zgodovini poslopja.

Opisati nam je torej le še notranje prostore.

Po širokih stopnjicah, pregrnjenih s kitajskimi preprogami, dospemo, hodeč vedno mej eksotičnimi rastlinami iz Evrope, pred glavno sobano, kjer se ravnokar pričinja sijajni ples.

Nad glavnim vhodom nabiti so emblemi, primerni sedanjim socialnim razmeram v Hej-vaj-heju. Znaki črne vojske; cepci, kose, vile, poleg krvavih glav nekdanjih kitajskih generalov, spominjajo prišlece na kočljivi položaj „države nebes“.

Velika sobana pa je pregrnjena od vrha do tal z umotvori slavnoznanega umetnika Keudso-totsuka (po domače Miljutina Zrnika) iz Liu-lublau-konga, ki je iz posebne ljubezni do svoje domovine vstvaril velikanske slike, predstavljajoče življenje okoli Hej-vaj-heja. Na levi strani vidi se Konfucijev tempelj, ki ima streho iz pristnega talmi-zlata. Tudi kitajska trdnjava videti je zadelana s pristno leseno ograjo, ki je neki jako trpežna, ne da bi mnogo stala. V daljavi videti je Japonce, katerim se ravnokar „Befel“ prebira, v ozadji pa v pristanišči zbrano japonsko mornarico.

Desna stran predstavlja nam letovišče Hej-vaj-hejskega župana. Iz razgleda, v katerem obožuje častnik neko kitajsko devo, vidi se tako

v katerem se je največkrat čitalo, da so se nemški liberalci premenili in baš „Slovenec“ je najbolj zagovarjal koalicijo, to je zvezo z nemškimi liberalci. „Slovenčevci“ so grofu Hohenwartu baš zaradi tega, ker je liberalcem na Dunaju pomagal do večjega vpliva, na Gorenjskem dobili zaupnico volilcev. Tisto „Slovenčevci“ prepričanje nemških liberalcev se pač pričinja še le tedaj, ko so slovenski koaliranci po svojem vodji izrekli, da ne priznavajo „Slovenca“ za svoje glasilo. Nekoliko pa „Slovenčevci“ uredniki hočejo s tem sebe oprati, da bi narod ne videl, da so nekoliko sokrivi, ako Slovenci ne dobe gimnazije v Celju, ker so z zagovarjanjem in podpiranjem koalicije omogočili sedanje razmere. Označljivo za „Slovenca“ je pa to, da je v soboto priznal, da Hohenwartov klub ni katolišk in da včeraj neugodno sodi o nemških liberalcih, a se vendar ne upa z vso odločnostjo zahtevati, da naj Slovenci izstopijo iz teh škodljivih zvez. Iz vsega tega bi kdo lahko sklepal, da gospodi pri „Slovencu“ ni veliko na vsej stvari, temveč hočejo le čitatelje slepiti.

Krščanski socialisti in celjsko vprašanje.

Da v narodnih ozirih dunajski krščanski socialisti niso posebno naklonjeni Slovincem, je nam precej dobro znano. To je potrdil poslanec Klun v deželni zboru. Zaradi tega jih je naš list o svojem času grajal, kar je potem letos izkoriščal „Slovenec“ proti nam, ko se je shod zaupnih mož izrekel za gospodarski program krščanskih socialistov. Da je tedaj naš list imel za to povod, bodo spoznali naši čitatelji, ako povemo, da so Lueger in tovariši na Dunaju v mestnem zboru nekoč glasovali proti češki šoli. Sedaj se pa govori, da bodo glasovali tudi proti gimnaziji v Celju. Z njih stališča se da stvar pač opravičevati. Brez ozira na njih volilce je treba pomisliti, da so odločni nasprotniki sedanji vladi in koaliciji, katere bi spravili baš s tem v največjo zadrego, ako celjska gimnazija pade, in slovenski poslanci vsled tega izstopijo iz Hohenwartovega kluba, kajti ta klub bi se potem razdel. Iz povedanega naj nikdo ne sodi, da bi mi mislili, da vsekako morajo Slovenci nasprotovati krščanskim socializmom, temveč le priporočamo, da naj bodo previdni, kakor sploh pri druženju z vsako nemško stranko.

Obnovljenje trodržavne zveze. S tem vprašanjem se bavijo nemški in ruski listi. Nemški pri tem izražajo željo, da bi se tej zvezi pridružila tudi Rusija. Ruski listi pa pišejo, da to ni mogoče. Nemcem bi bilo seveda po godu, ko bi bila Francija osamljena, a baš zaradi tega Rusi ne morejo pristopiti trodržavni zvezi. S tem bi se zrušilo sedanje ravnotežje v Evropi, ruska politika pa zmatra za glavno nalogo ohranjenje tega ravnotežja, da se ohrani mir.

Poznanjski Poljaki. V pruski zbornici poslancev je učni minister se izrekel, da vlada nikdar več ne bode Poljakom dovolila, da se veronauk uči v šolah v poljščini. Poljaki v Prusiji torej nimajo nič dobrega pričakovati od sedanje pruske vlade. Taka je nemška pravičnost.

Samopomoč tretjega stanu. V Berlinu je bil te dni neki shod na katerem so sklenili, da osnujejo novo stranko, katera bode imela pred vsem namen, braniti in pospeševati interese srednjih sta-

nov, zlasti obrtnikov. Upajo, da bode nova stranka imela velik vpliv v državnem in deželnem zboru.

Občna volilna pravica v Belgiji. Delavci sedaj zahtevajo v Belgiji občno volilno pravico za občinske volitve, ko so jo dosegli za politične. Izredni delavski kongres v Bruslju je sklenil, da se začne občni štrajk, ako se ne dovoli volilna pravica vsem 21letnim moškim, ki bivajo že šest mesecev v takem kraju.

Varnost v Carigradu je jako majhna. Zastopniki velevladstij so se že pritožili, da ni skoro nikjer najti policista in da zlasti ni varnosti pred vojaki. Vlada je odgovorila, da se je že sestavila posebna komisija, ki se bode posvetovala, kako temu od pomoči. Vojakom se je že prepovedalo po noči hoditi po ulicah, in število policistov se misli pomnožiti. Kdo ve, če se bode res kaj storilo. V Turčiji je že navada, da se komisije posvetojujejo in posvetojujejo, potem pa vse zaspi.

Nemiri v Maroku. V Marakešu v Maroku so te dni ustaški rodovi napali meščane. Oropali so vse mesto razun židovskega dela mesta, kar je pač čudno, ker židje tudi v Maroku niso priljubljeni. Ti nemiri morali so biti precej resni, ker se je že španjski ministerski svet posvetoval, kaj bi bilo treba storiti z ozirom na resni položaj v Maroku.

Naše posojilništvo.

Spisal Posojilničar.

(Konec.)

Pa recimo, da se to izterjanje par let ne bo zgodilo, njih negativen vpliv za naš narod je gotov že z njih ustanovitvijo. Po istih pravilih gre ves dobiček v rezervni zaklad in tudi novčič ne v kak dober namen. Naše dosedanje posojilnice izdajajo vsako leto po več sto goldinarjev za razna šolska, gasilna in druga društva, nove ničesar! To dobro vidi nemčurska hranilnica in zato je podpira. Druga zanimivost teh posojilnic je njih nadzorstvo. Pri vsakem društvu, pred vsem pri denarnem, je treba resnega nadzorstva. Nadzorstvo sme po združnem zakonu in po naših dosedanjih pravilih v posebnih slučajih odstaviti načelstvo, sklicati občni zbor, staviti pred njim nasvete itd. In kako pravico ima računski pregledovalec teh slovenskih „Reiffeisenovih“ posojilnic? On nadzoruje delovanje načelstva in ima pravico o stanju blagajnice se prepričati, uradovanje kontrolovati in o letnem računu poročati občnemu zboru. Razložek obojih pravic je videti na prvi mah in obstoji morda tudi zato, ker je pregledovalec računov jeden sam, nadzorstva pa je navadno več! Uganilo bi se lahko, zakaj je samo jeden pregledovalec. Menda zato, ker je tudi ob nehanji taci posojilnic njih čisto premoženje izročiti — župnemu uradu!

Čast čestiti naši duhovščini, a tako nadzorstvo ni nikako nadzorstvo, kakor ga pri denarnih zavodih treba. Znano je, da prav mnogo župnih računov sestavlja neki ljubljanski zakotni pisar, bode li on nadzoroval tudi posojilnice?!

Tako posojilništvo postavljeno je torej na pesek, kar je veliko gorje za naš rod! V političnih načelih da se nekoliko poskušati in eksperimentirati, v gospodarskih pa se ne da brez škode, to naj si zapomnijo oni go-spodje, ki imajo vedno polna usta ob osrečevanju našega kmeta!

Omeniti nam je še nasveta, ki se je bil sprožil na shodu zaupnih mož narodne stranke, naj se namreč ustanavljajo občinske hranilnice. Ta predlog je prepočasno izvedljiv, po nasvetovani preosnovi naših sedanjih posojilnic nepotreben in v narodnem oziru nezanesljiv. K ustanovitvi občinske posojilnice treba je namreč dovoljenja višje deželne in vladne oblasti, ker mora občina za varnost hranilnih vlog dati neko varnost. Kdor vé, koliko potov in naporov je treba, da se kaki občini zagotovi čisto navadno posojilo, isti je preverjen, da bi za dovoljenje takega zavoda, oziroma več zavodov trebalo več kot jedno leto. Saj vemo, kako so se ustanavljale hranilnice ljubljanska, kranjska itd.! Nam pa ni odlagati, temu krajem, kjer ni posojilnic, je vsak dan čutna izguba! Ako se nekatere naše obstoječe posojilnice nekoliko preosnujejo in ako se nove napravijo po osnovi, kakor nasvetovano, tedaj so občinske posojilnice nepotrebne. Nasvetovane posojilnice, kakor jih nekaj že obstoji, skrbje zadostno za svoj začetni zaklad, podpirajo z ostalim dobičkom domače, posebno občinske naprave, ter imajo vsaj tako nadzorstvo domačinov, kakor vsaka občina. Končno so ustanovniki naših posojilnic razsodni in najzanesljivejši narodnjaki, katerim je skrb, da ne pridejo na krmilo mlačni in odvisni ljudje. Pri občini je prav dostikrat drugače, občinska glava ni župan, temuč vladni predstojnik. Občinske posojilnice bi torej ne bile samo pod nepotrebnim vladnim nadzorstvom, temuč dostikrat pravo vladno orožje. Slovenci pa tudi vsi drugi avstrijski narodi že vedo, zakaj ne hrepene po občinskih posojilnicah.

Bodimo torej zadovoljni s posojilniškimi zadugami, kakor nam jih dovoljuje zakon, kakor jih nekaj imamo, nekaj lahko preosnujemo ter, kar treba, brez odloga še ustanovimo!

V to pomozi Bog! Posojilničar.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. februarja.

— (Nadvojvoda Albreht †.) V uršulinski cerkvi bila je danes ob 9. uri slovesna sveta maša za pokojnega nadvojvodo. Službe božje se je udeležila vsa ljubljanska garnizija. Daroval jo je prelat in dvorni kapelan dr. Kulavic, asistiral pa so mu vojaški kurat dr. Senjak in razni drugi duhovniki ter bogoslovci.

— (Državnozborna volitev na Dolenjskem.) Razmerje glasov pri včerajšnji volitvi v dolenjskih mestih in trgih nam je popolniti v toliko, da je vseh volilcev 801, volitve se je torej vzdržalo 200 volilcev in sicer: v Krškem 20, v Kostanjevici 22, v Kočevju 33, v Ribnici 23 v Novem mestu 60, v Metliki 27, v Črnomlju 6 in v Višnjigori 9.

— (Kranjski kmetijski družbi) je poljedelsko ministerstvo dovolilo podpore 300 gld., da priredi tekom prihodnjega meseca ribarski tečaj v Studencu.

— (Ustanove za obrtne šole v Ljubljani.) Občinski svet ljubljanski je izpraznjenih pet ustanov za učenje in učenke tukajšnjih c. kr. obrtnih strokovnih šol po 50 goldinarjev na leto podelil prositeljem: Adolfu Vrabcu, Ivanu Komanu, Alojziju Pirkoviču, Martinu Tratniku in Rozi Križaj za vso učno dobo, dokler bodo uspehi po-

lepo na Šmarno goro pri Ljubljani, v ozadi pa je zaliv Pačulski. Ob široki reki videti je kitajsko mesto Čemulpo, ki je jako podobno staroslavni Emoni. Na sprednji strani stoji dvostrešni paviljon, čigar stranski, razpokani in zamazani zidovi nas kaj živo spominjajo na našo domovino. V tem paviljonu nastanjena je godba mestnega kapelnika Pi-či-fu-ta, ki se na vse mogoče načine trudi zadoščati neumornim plesalcem.

Če omenimo še velikansko pahljačo na zadnji steni, podali smo s tem le površno podobo kitajske sobane.

V tej krasni dvorani vršil se je torej kitajski ples. Občinstva je bilo vse polno. Plesalo se je s prav kitajsko ognjevitostjo; če ravno smo opazili še mnogo „nepodkurjenih Kinezov. Četvorke plesalo je nad 200 parov! Ni nam bilo sicer mogoče poizvedeti imen došlih imenitnih Japonk, Kitajk in Mongolk, tudi ne od Tonki-in Konkinezov, a toliko vemo, da so se najbolj občudovale mnogoštevilne kitajske krasotice v pristnih toaletah. Japonska in Kitaj slovita že davno po umetnosti, a tako izbornih del, kakeršna smo opazili kot o krasek in nakit na mnogih toaletah, v Hej-vaj-heju še ni bilo videti!

Posebno priznanje zaslužita dve številni skupini. Prva skupina okrasila je toalete s pavi, zmaji, krokodili, kljunači in drugo zverinjadjo, na toaletah druge skupine pa smo videli vzenine, ki so predočevale kot dessin najslastnejše kitajske delikatese: žabe, gosenice, močerade, metulje, krpnožce, ptiče, itd.

Tudi skupina kolesarjev vzbujala je veliko pozornost. Na čelu bil ji je mandarin z impozantnim nosom in še impozantnejšo obleko.

Pa tudi v posamnem odlikovale so se Kitajke s svojo nošo. Slikano krilo neke Hej-vaj-hejke je bilo občudovanja vredno. Različno okrašene plapolajoče obleke prikrivale se sicer brhke postave, a očarale so vendar le srca kitajskih junakov.

Poleg originalnih azijskih toalet videlo se je dokaj jako ukusnih fantazijskih kostumov, ki so mnogo pripomogli v različnost zbrane družbe. Opazili smo hrabro Rusinjo in vitko Črnogorko. Poleg teh pa prekrasne Krisanteme, Mak, mornarice, ciganke in mnoge druge uganke! Če so se pa tudi „hčere nebes“ bolj odlikovale, vendar tudi „sinovi“ niso zaostali. Najznamenitejša je bila moška deputacija iz Čen-ča-ma-ri-na; na čelu

ji šestpavapirnat supermandarin Lin-fu-či-ka; poleg dveh vice-mandarinov, zastavonoša Ben-tro-ben-te v spremstvu mnogih vojaških dostojanstvenikov ter drugih imenitnih podanikov Čen-če-ma-rin-skih. V krepko-hripavih zborih prepevali so nalašč za to priliko po slavnem glasbeniku Hov-mian-ku-ku zloženo kantato z npevom „Cigu-migu“. Mnogobrojna četa tonkinških harlekinov je nastopila s telovadbo na stolah, ter z izbornimi vajami žela burno pohvalo vse kitajske in tuje gospode.

Omeniti je končno še „regimentnega“ Kitajca, okolu katerega so se najbolj sukale „sladostne“ Kitajke. Imel je postavljeno posebno kočjo, v kateri so se prodajale slaščice tako kakor pri nas v Evropi, kar se je mnogim jako čudno zdelo. Pravilo se je pa tudi, da sta pohajkovala po dvorani neki diplomat in pa misijonar iz Velikega Pekinga. Prvi je pravil, da si je nalašč prišel ogledat to kitajsko kolobocijo, ker je nekako podobna koalibociji v Velikem Pekingu. Nakrat pa je izginil. Kitajci in Kitajke pa so zapuščali Hej-vaj-hej še le ob ranem jutru, kličeč si pri odhodu: Z Bogom Hej-vaj-hej — na svidenje v Narodnem domu!

voljni. Poleg teh ustanov je občinski svet za letošnje šolsko leto podelil prositeljema Lovrencu Suhadolinu in Ljudmili Lachainer zneska po 62 gld. 50 kr. kot ostanek mestne ustanove, ki je namenjena oblikovalcu državne obrtne šole v Gradci.

— (V Ljubljano streljal.) Posestnik Zajc iz Dola kupil si je včeraj v Ljubljani nov revolver ter škatljo patron. Najbrž ni mogel pričakati, da bi šele doma poskusil kupljeni revolver, zato je s Francovega mostu začel streljati v Ljubljano. Pasanti so seveda prestrašeni bežali z mostu. Mestna policija je revolver konfiscirala, Zajc pa se bode moral pred sodiščem zagovarjati zaradi svojega predpustu primerne poskušanja.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišču pričelo se je včeraj prvo letošnje porotno zasedanje. Pri prvi obravnavi obtožena sta bila 40 let stari posestnikov sin Janez Zorc iz Srednje Vasi in 19 let stari bajtarjev sin Lorenc Rožnik iz Podrebra v Vrhniskem sodnem okraju hudodelstva težke telesne poškodbe. Dne 1. julija lanskega leta zvečer prišel je Rožnik v stanovanje zakonskih Antona in Barbare Pečan v Polhovem Gradcu ter nadlegoval ženo Pečanovo. Ko Rožnik vkljub večkratnim opominom, naj se odstrani, ni hotel oditi, sprimeta se z možem Antonom Pečanom, katerega je Rožnik vrgel ob tla. Pečan zadet je pri tem z glavo ob rob stola ter si levo oko tako poškodoval, da mu je vid za vselej oslabil. Dne 26. septembra vozil je Pečan proti domu. Na voz prisedel je Janez Zorc ter se pričel besedovati s Pečanom. V prepiru, ki je kmalu nastal, sunil je Zorc svojega nasprotnika z dežnikom v desno oko, tako da mu je mahoma iztekla tekočina iz očesa in ranjenec ni več videl. Ker Pečan tudi na levem očesu le prav malo vidi, naklonila se mu je trajna nezmožnost, opravljati svoj poklic. Porotniki potrdili so glede obeh obtožencev vprašanje o krivdi in sodišče obsodilo je Rožnika na 18 mesecev težke ječe z jednim postom mesečno, Zorca pa na 3 leta težke ječe, poostrene z jednim postom mesečno ter trdim ležiščem v temni celici dne 26. septembra vsakega kazenskega leta.

— Pri drugi obravnavi sedel je na zatožni klopi 20 let stari Janez Kraljič iz Velikih Lipljenj, obtožen zaradi hudodelstva uboja. Pri tepežu, ki je dne 3. februarja letos v krčmi Franceta Pečnika nastal mej fanti iz Velikih in Malih Lipljenj, udaril je Kraljič Janeza Šmuca z železnim, 2 kilograma težkim utežem tako silno po glavi, da se je ranjenec zgrudil na tla ter vsled mrtvouda možgan čez nekoliko minut umrl. Obtoženec sicer priznava, da je udaril Šmuca po glavi, trdi pa, da se je moral braniti, ker so Šmuc in njegovi tovariši silili vanj in ga tudi ranili. Ker so tudi priče njegovo trditev potrdili, zanimali so porotniki vprašanje glede krivde, vsled česar je bil Kraljič od obtožbe oproščen.

— (Zopet sneg.) Letos zime kar neče biti konec. Sv. Matija nam je res prinesel mehkeje južno vreme, ob enem pa tudi nov sneg, ki je prav izdatno zapadel v minuli noči. Novi sneg je zopet pomnožil že itak precej debelo snežno odejo, ki že od srede novembra meseca krije zemljo. Toliko snega kakor letos že ne pomnimo dolgo vrsto let. Danes je medlo ves dan neprenehoma in se je bati novih zametov.

— (Ustanova v proslavo petdesetletnice vladanja presv. cesarja.) Kakor poroča „Domovina“, se izda v kratkem oklic, da se prične zbirati doneske za omenjeno ustanovo, iz katere se bodo podpirali slovenski vseučiliščniki, ki hočejo stopiti v državno službo, tako dolgo, da dobe plačo kot državni uradniki. Pred vsem se pričakuje od občin, okrajnih zastopov, posojilnic in hranilnic in drugih odličnih narodnjakov, da se odzovejo temu pozivu. Za slovenski naraščaj mej uradniki v državnih službah utegne ta ustanova biti velike koristi, ako bode bogato založena.

— (Utonil.) Je dne 21. t. m. v noči v Kolpi učitelj in voditelj ljudske šole v Fari v kočevskem okraju. Sodi se, da je vsled kratkovidnosti v temi zgrešil pot in padel v vodo.

— (Požar.) V noči od 22. na 23., ob 1/2 2. uri začela je goriti občinska ubožna hiša na Jesenicah. Pogorela je in takisto zraven nje stoječi občinski zapor. Na lice mesta prihitelo je prvo jeseniško gasilno društvo, za njim je prišlo tudi tovarniško. Društvi sta neutrudno delovali. Velika sreča je bila, da se je ogenj opračem času omejil, kajti nevarnost za sosedne hiše je bila velika. Ogenj je nastal vsled neprevidnega ravnanja s svetilnico.

— (Promovirana) sta bila na graškem vseučilišču g. Josip Abram iz Trsta doktorjem prava in g. Anton Rutar doktorjem medicene.

— (Zaupnica.) Dež. posl. g. dr. Ivan Dečko prejel je od okrajnega odbora v Gornjem gradu naslednjo brzojavko: „Po soglasnem današnjem sklepu odobravamo izstop narodnih poslancev iz deželnega zbora štajerskega, ter jim za možato vedenje izrekamo popolno zaupanje in priznanje.“

— (Za utrakovistično gimnazijo v Celju) sta vložili v poslednjem času peticiji še občini Marija Reka v vranskem okraju in Dobje v kozjanskem okraju.

— (Novo šolsko poslopje) se bode gradilo pri Sv. Lenartu v Slovenskih Goricah na Štajerskem. Za razpisana dela v skupnem znesku 30.000 gld. se je zglasiti do dne 4. marca.

— (Ustanovitev okraj. sodišča v Kobaridu) je zagotovljena. Cesar je ustanovitev že dovolil. Novi sodni okraj bo štel 16000 prebivalcev. Ta za Kobarid in ves okraj velevažna pridobitev bo prebivalstvo gotovo zelo razveselila, naj bi se tudi spomnilo tistega, ki je stvar sprožil in zanjo uneto deloval — g. J. Gruntarja, notarja v Ribnici.

— (Razpečevalec ponarejenih petdesetakov.) Tovarna za ponarejanje avstrijskih petdesetakov v Vidmu na Laškem florira menda še vedno, ker naša redarstvena oblastva še vedno ulové kakkega razpečevalca ponarejenih petdesetakov. Te dni je policija v Beljaku aretovala uradnega slugo pri drž. železnici Ludovika Bernardija. Mož je bil v stalni trgovski zvezi z videnskimi ponarejalci in leti nanj sum, da je zamenjal mnogo ponarejenega denarja.

— (Sedemdesetletnica.) Gospod Ivan Navratil, slovenski pisatelj, starosta slovenskega kluba na Dunaji, predsednik „podpornega društva za slov. velikošolce na Dunaji, c. kr. ravn. predstojnik pri najvišjem sodišču i. t. d. bode 4. marca t. l. v Slovanski Besedi na Dunaju I. Wallnerstr. 2. — slavil svojo sedemdesetletnico. Iz posebne prijaznosti bodo sodelovali: gospica Minka Hesslerjeva, g. Vekoslav Vavpotič in gg. pevci slav. akad. društva „Slovenija“. G. dr. M. Murko bo govoril slavnostni govor. V vspeledu so skladbe: A. Försterja, dr. G. Ipavca, dra. B. Ipavca, A. Nedveda, H. Volariča, V. Vavpotiča, H. Sattnerja. Slavnost priredi slov. klub. Začetek točno ob osmih zvečer.

— (Razpisane službe.) Tri mesta kanclistov pri okr. sodiščih v Komnu (ob enem tudi vodja zemljiških knjig) v Voloski in v Kopru. Prošnje za prvi dve do 28. marca, za tretje do 20. marca predsedstvu dež. sodišča v Trstu.

* (Nova medicinska iznajdba.) Na ginekološki kliniki na Dunaji se delajo poskusi, kako zmanjšati porodno bolečino. Berolinski zdravnik dr. Fliess in prof. Chrobak sta poskusila to s kokaiziranjem takoimenovane „tubercula septi“, in sicer — če poročajo listi resnico — s čudovito velikim uspehom. V listu „Klinische Rundschau“ pravi rečeni dr. Fliess, da o ugodnem uspehu skoro ni več dvomiti. Kokaiziranje ni kar nič nevarno. Ker je treba primeroma le še malo poskusov, da se spozna popolni upliv kokaiziranja, pričakovati je, da izvemó že v kratkem, kako je s to velevažno stvarjo.

* (Za eksotične vladarje) so nastali slabi časi. Nihče jih več ne respektuje. Črni kralj Dulah je bil lani gost predsednika francoske republike. V tem, ko se je razveseljeval v Parizu, so se njegovi podaniki spuntali, pojedli njegove žene in ga napsled odstavili. Francozi so porabili to priliko in anektirali Dulahovo državo, kralju pa zagotovili mesečno penzijo 100 frankov. Dulah nikakor ni zadovoljen in zahteva, naj se mu penzija zviša in dovoli primeren prispevek za akvizicijo nekaterih žen. — Še slabše kakor temu afriškemu kralju se godi honolulski kraljici Liliuokalani. Lani so jo nje podaniki slovesno odstavili, te dni pa so jo iz doslej neznanih vzrokov obsodili na pet let v zapor in na glóbo 5000 dolarjev. Slabi časi!

Slovinci in Slovenke, vpišite se v družbo sv. Mohorja!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. B. Andoljšek, učitelj v Dragi, nabral mej iskrenimi narodnjaki na zabavnem večeru v Dragi dne 21. febr. 54 kron 60 vin., katere darujejo na meji živeči Slovenci bratom trpinom v tužnem Korotanu z željo, da bi čim preje ustanovili toli potrebno šolo v Velikovcu in da bi se slovenski svet, ki živi v boljih razmerah, še bolj zanimal za to šolo. — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— Wolf-Pleteršnikovega slovensko-nemškega slovarja je izšel 16. sešitek, ki prinaša slovarsko gradivo od besede razglasje do besede sedmica.

— „Vienac“. Izšla je št. 8 z jako zanimivo vsebino, beletristično in poučno, in okrašena z lepimi ilustracijami.

— Jugoslovanski stenograf i glasnik. Izšel je drugi sešitek, ki prinaša mnogo zanimivih sestavkov v slovenskem, hrvaškem, srbskem in bolgarskem jeziku ter več izredno lepih ilustracij. Tudi stenografska priloga je jako bogata. List bodi zlasti stenografom toplo priporočen.

Brzojavke.

Dunaj 26. februarja. Ob 2. uri so začeli zvoniti zvonovi vseh cerkva, naznanjajoč pogreb nadvojvode Albrehta. Po vseh ulicah, koder pojde sprevod, se je zbralo že dopoludne na tisoče ljudij in še vedno prihajajo številnejše množice.

Dunaj 26. februarja. S cesarskim ukazom na celo vojsko se določa, da se imajo pešpolk št. 44., dragonski polk št. 9. in topničarski polk št. 5. za večne čase imenovati po nadvojvodi Albrehtu.

Dunaj 26. februarja. Cesar Viljem je dospel sem opoludne.

Dunaj 26. februarja. Naučni minister Madeyski je odbil rekurs dunajskih Čehov glede ustanovitve javne češke ljudske šole na Dunaji.

Dunaj 26. februarja. Uradni list prijavlja sankcionirani zakon o razprodajah, ki postane veljaven dne 13. marca.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. Seje trgovske in obrtniške zbornice, ki se je vršila dne 22. febr. t. l. pod predsedstvom zborničnega predsednika Ivana Perdana in ob navzočnosti vladnega komisarja c. kr. vladnega svetnika dr. pl. Rüllinga, vdeležilo se je 17 zborničnih svetnikov. Predno se je prešlo na dnevni red, nagovoril je predsednik zbrane naslednje: Čestita zbornica! Našo Najvišjo cesarsko hišo in skupno domovino zadel je bridek udarec. Zmagonosni vojskovodja Njegova c. in kr. Visokost, presvitli gosp. nadvojvoda Albreht ni več mej živimi. Po njem, preosnovatelji naše hrabre vojske, pospešitelji industrije in vsega dobrega in plemenitega žalujeta naša ljubljena cesarska hiša in vsi narodi naše lepe Avstrije. Slavnemu vojskovodji Njegovi c. in kr. Visokosti presvitlemu gospodu feldmaršalu nadvojvodi Albrehtu so njegovi čini, njegovo blagonsno delovanje in njegove nesmrtné zasluge za vojsko in domovino zagotovile nas in naših potomcev najboljše spomin; mi hočemo pa plemenitega pokojnika še kot pospešitelja industrije v najboljšem spominu ohraniti.

Zbornično predsedstvo je prosilo gosp. c. kr. deželnega predsednika barona Heina, da naj v imenu zbornice na Najvišjem mestu blagovoli izraziti najglobokeje in najprisrčnejše sočutje. Ker ste s tem, da ste se s sedežev vzdignili, tej žalni izjavi pritrdili, sem prepričan, da moje postopanje v vseh točkah odobravate.

1. Zapisnik zadnje seje se odobri.
2. Zbornični predsednik prebere § 13. zakona z dne 29. junija 1868, drž. zak. št. 85, ki obseza določila glede volitve zborničnih predstojnikov in odda predsedstvo podpredsedniku Antonu Kleinu. Predsednik določi skrutinatorjema zbornična svetnika Karol Luckmanna in Filip Supančiča. Od 24 pravih zborničnih članov jih je prišlo k volitvi 19. Jeden član je opravičil svojo odsotnost zaradi državnozbornskega mandata, štirje pa vsled neodložljivih opravil. Pri volitvi predsednika glasilo se je 18 glasovnic na dosedanega predsednika Ivana Perdana in jedna na dosedanega podpredsednika Antona Kleina. Izvoljeni zbornični predsednik se zahvali za zopet mu izkazano zaupanje, izjavi, da izvolitev sprejme in da hoče po svojih najboljših močeh delovati v prosep interesov zastopanih od zbornice. Zbornica je vzela to izjavo z dobro-klici na znanje. Zbornični predsednik prevzame zopet predsedstvo in prične se z volitvijo podpredsednika. Od 19 oddanih glasov jih je dobil dosedanji podpredsednik Anton Klein 16, po jeden glas pa zbornični svetniki Iv. Baumgartner, Fr. Ks. Souvan in Filip Supančič. Zopet izvoljeni podpredsednik se zahvali za ta izraz zaupanja in obljubi vse svoje najboljše moči posvetiti zbornici. Provizoričnim predsednikom izvoljen je bil s 15 glasovi dosedanji provizorični predsednik Ivan Baumgartner. Po jeden glas so dobili zbornični svetniki Karl Luckmann, Tomaž Pavšler, Fr. Ks. Souvan in Filip Supančič. Izvoljeni provizorični predsednik se zahvali za zaupanje in izjavi, da volitev sprejme.

3. Podpredsednik Anton Klein poroča, da so poslali c. kr. okr. glavarstvo v Črnomlju po jedno prošnjo za dopustilo za zidarski in tesarski obrt. c. kr. okr. glavarstvo v Kamniku jedno prošnjo za dopustilo za tesarski obrt in c. kr. okr. glavarstvo v Radovljici po jedno prošnjo za dopustilo za tesarski, zidarski in kamnoseški obrt, da se zbornica o njih izreče v smislu § 6. zakona z dne 29. dec. 1893, drž. zak. št. 193, in razglasa c. kr. deželna vlada za Kranjsko z dne 28. dec. 1894, št. 16.569, d-ž. zak. št. 3 iz l. 1895. V teh je obseženo določilo, d. se in v katerih krajih vojvodine Kranjske se smejo podeljevati pod olajšanimi pogoji dopustila za zidarski, tesarski in kamnoseški obrt ter za na-

rejanje vodnjakov. Odsek priporoča prošnjo zidarja J. M. v Starem trgu in je za to, da se mu dodeli dopustilo za sodni okraj črnomaljski; prošnja tesarja M. B. iz Gradca se bo šele po doposlani poročilu zadruge konečno rešila. Tesarju J. R. v Kamniku naj se dodeli dopustilo za sodni okraj Kamniški. Prošnja tesarja J. K. iz Rečice se ne more priporočati, ker ni dokazal 4letne uporabe pri obrtu, kakor jo zahteva zakon. Odsek je za dodelitev dopustila zidarju J. M. za občino Jesenice in predlaga, da naj se prošnja F. F. iz Zagorice za dopustilo za kamnoseški obrt priporoča za politični okraj radovljiški. Zbornica pritrdi vsem odsekovim predlogom.

4. Zbornični svetnik Avgust Skaberne poroča o prošnji mestne občine novomeške za dovolitev konjskih semnje, ki naj bi se spojili s sedanjimi letnimi in živinskimi semnji oziroma mesečnimi živinskimi semnji in imenom odseka predlaga: Zbornica naj se v svojem poročilu na ces. kr. deželno vlado izreče za dovolitev konjskih semnje v Novem mestu. — Zbornica pritrdi temu predlogu.

5. Zbornični svetnik Fr. Omerša poroča o prošnji nekaterih vaščanov Velike Slivice za dovolitev 3 letnih in živinskih semnje v Vel. Slivici. Odsek se ni mogel izreči za dovolitev semnje, ker prošnja v narodno-gospodarskem oziru ni utemeljena in bi novi semnji obstoječim semnjem škodovali, vrhu tega je pa nedaleč od Velike Slivice že tako 25 semnje. Z ozirom na to odsek predlaga: Zbornica naj se v svojem poročilu na ces. kr. deželno vlado izreče proti dovolitvi semnje. — Predlogu se pritrdi.

6. Zbornični svetnik Iv. Baumgartner poroča imenom odseka o ustanovitvi s pošto zvezane telegrafske postaje v Podnartu in predlaga z ozirom na koristi, katere bi imeli trgovci in obrtniki in promet sploh, posebno pa z ozirom na to, da bi tuji, katerih je poleti v Podnartu in v okolici mnogo, prav toplo pozdravili napravo telegrafske postaje —: Zbornica naj se izreče za ustanovitev imenovane telegrafske postaje. — Predlog se sprejme.

Tuji.

25. februarja.

Pri **Mestu**: Jacobi, Roseti, Reiner, Kladivo, Basch, Krauss, Wirth, Kroča, Vogel, Polak z Dunaja — Keil iz Trbiča. — Skerl iz Opatije. — Thurmiz iz Trbiča. — Fessl iz Jesenic — Simon iz Boglarja. — Ogrin iz Vrhniko — Spitz iz Pečuha. — Schiffer iz Hrušice. — Czech iz Gradca. Pri **Mestu**: Hoffmann, Rosenfeld, Hohenberg, Rihter iz Dunaja. — Mayer iz Zidanega mostu.

Umrli so v Ljubljani:

24. februarja: Jožefa Stökl, hišnika žena, 62 let, Pred Škofjo št. 5.

V deželni bolnici:

23. februarja: Boštjan Sužman, gostar, 76 let.

Meteorologično poročilo.

Dan.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. febr.	7. jutraj	731.2 mm.	- 8.8° C	sl. vzh.	obl.	29.0 mm.
	2. popol.	729.8 mm.	4.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	730.0 mm.	0.2° C	sl. zah.	obl.	suega.

Srednja temperatura -1.5°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. februarja 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	152 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198	50	..
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	134	..	..
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	..	..
Kreditne srečke po 100 gld.	200	..	..
Ljubljanske srečke	25	..	..
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	75	..
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	170	75	..
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	426	..	..
Papirnat rubelj	1	52	..

Ludovik Fettich Frankheim

učitelj

Josipina Fettich Frankheim rojena Bernot

poročena

dné 21. februarja 1895

(217)

v Ljubljani.

Postojina.

Sodražica.

Priporočevano od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri
oslovskem kašlju, influenci, boleznih
na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvornica (1302—30)

Konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Sirup iz planinskih zelišč

tudi

prsni, pljučni in kašljev sok

imenovan, prirejen iz

planinskih zelišč in lahke raztopljivega vapnenega železa.

Steklenica z navodilom o porabi 56 kr.,
12 steklenic 5 gld.

Dobiva se pri (1230-18)

Ubaldu pl. Trnkóczy-Ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci časi omenjeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jaseru, Steyr, Linz, Hudejevice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jaseru, Inmost, Bregunio, Ouh, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Hudejevice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Hudejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Zell na jaseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiča.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 12. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijnih varov, Plzeň, Hudejevice, Solnograda, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Ouh, Bregunio, Inmost, Zell na jaseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiča.

Ob 3. uri 39 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiča.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiča.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. jutraj v Kamnik.

Ob 9. uri 05 min. popoldne " "

Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika.

Ob 12. uri 15 min. dopoldne " "

Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

(5—46)

Spoštovani gg. krčmarji!

Kdor hoče

finega vina

liter po 17—20 kr. kupovati, obrne naj se do

Frana Gregorka na Sušaku pri Reki.

Blago se pošilja le s povzetjem in na zahtevanje se poprej pošilja tudi vzorci.

(188—4)

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbujta slast do jedij, krepi živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Kraft-Ebing, prof. dr. vitez Mosetig-Moorhof, prof. dr. Schauta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolje priporočevan itd. itd.

To izborna restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam.

(1257—22)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccoli, Dunajska cesta, dalje lekarno L. Groetschel, Mardetschlaeger, Mayer in U. pl. Trnkóczy.

Št. 1259.

(221—1)

Prostovoljna dražba posestva.

Vsled prošnje Jakoba Jermana in Andreja Mačka iz Domžal vršila se bode

dné 28. svečana 1895

ob 9. uri dopoldne v Domžalah h. št. 62 prostovoljna dražba posestva vlož. št. 91 kat. obč. Domžale, sestoječega iz hiše št. 62 v Domžalah z zemljišči,

v kateri hiši se nahaja tudi prodajalnice, dobro znana vsakemu trgovcu, prej lastnina umrlega trgovca Josipa Petauerja.

Vzkljena cena je 2500 gld., pod katero se zemljišče ne bode oddalo. Varščina 10%. Dražbeni pogoji, zemlje-knjižni izpisek in cenilni zapisnik so pri tem sodišči na vpogled. Vknjiženim upnikom pridržé se njihove pravice brez oziroma na skupilo.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku

dné 22. svečana 1895.

Hôtel „Pri Slonu“.

V sredo dné 27. februarja

slanikova pojedina.

Razstava

morskih in rečnih rib, kakor tudi Plzenskega piva iz meščanske pivovarne

združena s

(218)

KONCERTOM.

Odpre se ob 7. uri. Začetek koncertu ob 8. uri. Vstopnina 30 kr.

Najudaneje vabi

Iv. Mayr.